

Medlem vilde heller ikke have paastaet det, hvis han havde læst Udviklingen i Betænkningen, og hvis han havde hørt, hvad det ærede Medlem, der sidder her overfor (Th. Nielsen), sagde: Det, der har bevæget os til at stille Forslaget, er Frygten for, at et Lyende, der engang er kommet i et forlæst Forhold til sin Husbond, som derfor er gaaet sin Vej, og som maasse ikke kan faae en Paategning udslættet, uden at underkaste sig offentlig Politiforsøgning, skal blive drevet til aldrig mere at tage fast Tjeneste, og at der paa den Maade skal opstaa en Klasse Mennesker i Landet, der aldrig indgaar paa Andet end Arbejdskontrakter paa ganske kort Tid, hvorigjennem altsaa Lovforslagets Bestemmelser i meget væsentlig Grad ligefrem vilde blive modvirkede. Det er Frygten derfor, der har ledet os til saavidt muligt at indrette denne Lov saaledes, at enhver Fristelse dertil kan falde bort; men det er ingenlunde fket, fordi man nærer nogen særlig Mistillid til Husbonden. Loven er tværtimod gjennemtrængt af den samme Betragtning, som ligger til Grund for Regjeringens Forslag, nemlig at man bør sørge for, at begge Parter komme til deres Ret lige over for hinanden, og at man gennemgaaende bør behandle dem ligelig. Den eneste Slags Mennesker, som Lovforslaget og ligeledes vi kunne siges at have viist nogen Mistillid imod, er Fæstemændene. — Det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Tauber) erklærede Parenthesen for overflødig, men dette kan jeg ikke indrømme. Den kan maasse fra et rent theoretisk Standpunkt siges at være overflødig, fordi man maasse af Loven kan bevise — det vil jeg anse for sandsynligt — at den kan undværes, men derfor er den ikke overflødig, Lovene skrives nemlig for dem, der skulle læse dem, og ikke blot for Dommerne; derfor er det af stor Vigtighed, at de ere affattede saaledes, at enhver Lægmænd kan forstaa dem, og at man ikke behøver først at faae en Masse Processer om deres Forstaaelse. Det er netop dette, der gjør, at Parenthesen ikke er overflødig. Det ærede Medlem siger dernæst, at man kunde nøies med Bestemmelsen, som han har foreslaaet den; men jeg har oplyst det ærede Medlem om, at det ikke var muligt, fordi man ikke var enig om den Bestemmelser sande Betydning, at Forbringeren skulde stilles ved Forholdets Indgaaelse, og at man i Udvalget ikke kunde blive enig om, hvad der skulde forstaaes derved. Deraf vil det ærede Medlem se, at en saadan Bestemmelse som den, han har foreslaaet, ikke var tilstrækkelig og ikke indeholdt nogensomhelst Garanti. Det ærede Medlem siger, at vi kunde affatte denne Bestemmelse saa klart, at Enhver kunde forstaa den. Ja, det er sandt, man kunde meget let affatte den Bestemmelse, det ærede Medlem vil have ind, og som han har stillet Forslag om, saa klart, at det blev aldeles uomtvisteligt, at Loven ikke kom til Anvendelse, med mindre Parterne vare blevne enige derom. (Tauber: Nei, det vil jeg

ikke!) Det vil det ærede Medlem ikke have, men vi komme da ind paa, hvad det ærede Medlem for Denss Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) vil. Naar det ærede Medlem imidlertid ikke vil det, ser jeg ikke, hvad han kan have imod Parenthesen; jeg tror heller ikke, at han strengt taget har Noget imod den, men at han nærmest taler for at forsvare sit Ændringsforslag. Jeg vil kun sige, at, dersom vi skulle ind paa at udtrykke den Tanke skarpt, som det ærede Medlem ikke vil have udtrykt skarpt, brister hele Enigheden, og vi komme da ingen Begne. Det ærede Medlem bemærkede dernæst med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i vort Ændringsforslag, at han troede den var forskjellig fra den, der indeholdes i Regjeringens Forslag, idet han opfattede Regjeringens Forslag saaledes, at Retten til at forlade Tjenesten og Retten til at gjøre Ansvar gjældende o. s. v. nødvendig maa være knyttede sammen. Jeg vil imidlertid gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vor Slutningsbestemmelse kun gjentager Lyendeloven; den henholder sig fuldstændig til Lyendelovens Bestemmelser. Skjøde vort Ændringsforslag bliver den Part, der negter at opfylde den ham iølge Paragrafen paahvilende Forpligtelse, at betragte som den, der uden lovlig Grund vægrer sig ved i sin Tjeneste at modtage eller af den bortviiser et Lyende eller som den, der uden lovlig Grund vægrer sig ved at tiltræde eller forlader sin Tjeneste, og hvorledes han saa bliver at anse, bliver at efterse i Lyendeloven. Det er altsaa en Henvisning til Lyendeloven, men der sker der igjennem ingensomhelst Forandring i selve Lyendeloven. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er rigtig inde i denne Sag; jeg tror ikke, der er nogen Forskjel mellem vort Forslag og Regjeringens Forslag; men jeg har allerede sagt det ærede Medlem, at, dersom vi i Udvalget i Mellemtiden mellem 2den og 3die Behandling skulde komme til at erkjende, at vi have taget fejl, vil Sagen blive gjort til Gjenstand for nærmere Drøftelse. Hvis denne Erklæring skulde have til Følge, at det ærede Medlem skulde søle sig tilfredsstillt, skulde det glæde mig.

Tauber: Det vilde være mig hjært, om den ærede Ordfører vilde sige mig, hvad der skal forstaaes ved Udtrykket „Forholdets Stiftelse“. Jeg hører, at der er Uenighed i Udvalget om, hvad der skal forstaaes derved, og hvor lang Tid det skal omfatte. Det er egentlig Brændpunktet, og netop naar der er forskjellige Meninger derom, maa det ligge nær at søge at faae det opklaret. — Hvad det andet Stykke af § 8 angaar, ser jeg, at den ærede Ordfører — forhaabentlig altsaa ogsaa Udvalget — og jeg ønske det Samme, men der er den Forskjel imellem os, at jeg ønsker det sagt udtrykkeligt, hvorimod den ærede Ordfører og Udvalget mener, at det alt ligger i Forslaget. Jeg tror nu ikke saa ganske bestemt, at det ligger deri; Henvisningen til Lyendeloven kan ikke være fuld-